

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 708/2007 AL CONSILIULUI

din 11 iunie 2007

privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37 și articolul 299 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 6 din tratat, cerințele de protecție a mediului trebuie să fie integrate în definiția și punerea în aplicare a politicilor și a activităților comunitare, în special în vederea promovării dezvoltării durabile.

(2) Acvacultura este un sector în plină dezvoltare care încurajează inovația și explorarea de noi deșeuuri. Diversificarea speciilor crescute este importantă pentru industria acvaculturii, în vederea adaptării producției la condițiile de piață.

(3) În trecut acvacultura a avut de câștigat din punct de vedere economic în urma introducerii speciilor exotice și în urma transferului speciilor absente la nivel local (de exemplu, păstrăvul curcubeu, stridia de Pacific și somonul), iar viitorul obiectiv politic este optimizarea câștigurilor asociate cu introducerea și transferul, evitând în același timp deteriorarea ecosistemelor, împiedicând interacțiunea biologică negativă, inclusiv modificarea genetică, cu populațiile indigene și restricționând răspândirea speciilor nevizate și impacturile în detrimentul habitatelor naturale.

(4) Speciile exotice invadatoare au fost identificate ca una dintre cauzele principale de pierdere a speciilor indigene și de distrugere a biodiversității. În conformitate cu articolul 8 litera (h) din Convenția privind diversitatea biologică (CDB), din care face parte și Comunitatea, fiecare parte contractuală trebuie, pe cât posibil și după caz, să prevină introducerea, să controleze sau să eradică acele specii exotice care pun în pericol ecosistemele, habitatele sau alte specii. În special, Conferința părților la CDB a adoptat Decizia VI/23 privind speciile exotice care amenință ecosistemele, habitatele sau alte specii, în a cărei anexă sunt prevăzute principiile directe pentru prevenirea, introducerea și atenuarea impacturilor acestor specii exotice.

(5) Transferul speciilor din arealul lor natural în zone în care acestea sunt absente la nivel local din motive biogeografice specifice poate prezenta riscuri pentru ecosistemele din zonele respective și trebuie să fie de asemenea reglementat prin prezentul regulament.

(6) Prin urmare, Comunitatea trebuie să își dezvolte propriul cadru pentru a garanta protecția corespunzătoare a habitatelor acvatice față de riscurile asociate cu utilizarea în acvacultură a speciilor neindigene. Acest cadru trebuie să includă proceduri pentru analizarea eventualelor riscuri, luarea de măsuri pe baza principiilor preventive și adoptarea unor planuri de intervenție, unde este cazul. Aceste proceduri trebuie să se bazeze pe experiența acumulată prin cadrele voluntare existente și, în special, pe Codul de conduită al Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) privind introducerile și transferurile de organisme marine și pe Codul de conduită al Comisiei Europene Consultative pentru Pescuitul în Apele Interioare (EIFAC) și Manualul de proceduri pentru analiza introducerii și a transferului de organisme marine și de apă dulce.

⁽¹⁾ JO C 324, 30.12.2006, p. 15.

- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament trebuie să nu aducă atingere Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽¹⁾, Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾, Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽³⁾ și Directivei 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽⁴⁾.
- (8) Eventualele riscuri, care pot fi extinse în unele cazuri, sunt inițial mai evidente la nivel local. Caracteristicile mediilor acvatice locale de pe teritoriul Comunității sunt foarte diverse, iar statele membre dispun de cunoștințele și expertiza corespunzătoare pentru a evalua și administra riscurile care amenință mediile acvatice aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor. Prin urmare, se impune ca punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament să intre în primul rând în responsabilitatea statelor membre.
- (9) Trebuie luat în considerare faptul că mutarea speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local care are loc în instalații închise pentru acvacultură, care sunt sigure și care prezintă un risc scăzut de evadare, nu trebuie supusă unui studiu prealabil de evaluare a riscului asupra mediului.
- (10) Cu toate acestea, în cazurile în care riscurile nu sunt neglijabile și pot afecta alte state membre, trebuie să existe un sistem comunitar pentru consultarea părților interesate și validarea permiselor înainte de acordarea lor de către statele membre. Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾, trebuie să ofere recomandări științifice în cursul consultării, iar Comitetul consultativ pentru pescuit și acvacultură înființat prin Decizia 1999/478/CE a Comisiei ⁽⁶⁾ trebuie să acorde consultanță părților interesate în domeniul acvaculturii și al protecției mediului.
- (11) Anumite specii exotice au fost utilizate în acvacultură pe o perioadă lungă în anumite părți ale Comunității. Prin urmare, activitățile aferente trebuie să beneficieze de un tratament diferențial care să faciliteze dezvoltarea acestora fără nici o altă obligație administrativă suplimentară, cu condiția ca sursa să furnizeze rezerve în care nu sunt

prezente specii nevizate. Statelor membre care doresc să restricționeze utilizarea pe termen lung a acestor specii pe teritoriul lor trebuie să li se permită acest lucru.

- (12) Niciuna dintre dispozițiile prezentului regulament nu împiedică statele membre să reglementeze prin regulamente interne conservarea speciilor exotice sau absente la nivel local în acvarii private sau iazuri de grădină.
- (13) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽⁷⁾.
- (14) Din motive de eficiență, procedura aplicabilă pentru amendamentele la anexele I, II, III și IV la prezentul regulament, necesare pentru adaptarea acestora la progresul tehnic și științific, este procedura de gestionare prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește un cadru de guvernare a practicilor în sectorul acvaculturii în privința speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local, în vederea evaluării și a reducerii la minimum a unui posibil impact al acestora și al oricărui alte specii conexe nevizate asupra habitatelor acvatice, și contribuie în acest fel la dezvoltarea durabilă a sectorului.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică acțiunilor de introducere a speciilor exotice și de transfer al speciilor absente la nivel local în scopul utilizării acestora în acvacultură în cadrul Comunității, care au loc după data intrării în vigoare a prezentului regulament în temeiul articolului 25 alineatul (1).

(2) Prezentul regulament nu se aplică acțiunilor de transfer al speciilor absente la nivel local în cadrul statelor membre, cu excepția cazului în care, în baza unor recomandări științifice, există pericolul ca transferul respectiv să prezinte riscuri pentru mediu. În cazul în care a fost numit un comitet consultativ în temeiul articolului 5, acesta va fi responsabil de evaluarea riscurilor.

⁽⁷⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽¹⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

⁽²⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

⁽³⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

⁽⁵⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽⁶⁾ JO L 187, 20.7.1999, p. 70. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2004/864/CE (JO L 370, 17.12.2004, p. 91).

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor activităților de acvacultură amplasate în jurisdicția statelor membre, indiferent de suprafața sau de caracteristicile acestora. Acesta se aplică tuturor organismelor acvatice de cultură, atât celor exotice, cât și celor absente la nivel local. Se aplică în sectorul acvaculturii care utilizează orice formă de mediu acvatic.

(4) Prezentul regulament nu se aplică deținerii de animale sau plante acvatice ornamentale în magazine de animale de companie, în grădini, în iazuri de grădină sau acvarii care intră sub incidența articolului 6 din Decizia 2006/656/CE a Comisiei din 20 septembrie 2006 de stabilire a condițiilor de sănătate animală și a cerințelor de certificare aplicabile importului de pește pentru scopuri ornamentale⁽¹⁾ sau în spații care sunt dotate cu sisteme de tratare a efluenților care îndeplinesc obiectivele prevăzute la articolul 1.

(5) Prezentul regulament, cu excepția articolelor 3 și 4, nu se aplică speciilor enumerate în anexa IV. Studiul de evaluare a riscurilor de la articolul 9 nu se aplică speciilor enumerate în anexa IV, cu excepția cazului în care statele membre doresc să ia măsuri de restricționare a utilizării speciilor respective pe teritoriul lor.

(6) Mutarea speciilor exotice sau a speciilor absente la nivel local care urmează să aibă loc în instalații închise pentru acvacultură nu va fi supusă unui studiu de evaluare a riscului asupra mediului, cu excepția cazului în care statele membre doresc să ia măsurile corespunzătoare.

(7) Acțiunile de introducere și de transfer în „instalațiile închise pentru acvacultură” pot fi scutite ulterior de cerința de permis menționată în capitolul III, în baza unor informații și a unor recomandări științifice. Se preconizează evoluții în cunoștințele științifice din domeniul biosecurității sistemelor moderne închise, *inter alia*, prin intermediul fondurilor comunitare de cercetare privind speciile exotice. Decizia va fi luată până la 31 martie 2009 cel târziu, prin aplicarea procedurii prevăzute la articolul 24.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „acvacultură” înseamnă activitatea definită la articolul 3 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul European de Pescuit⁽²⁾;
2. „instalație deschisă pentru acvacultură” înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care nu este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care să împiedice evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
3. „instalație închisă pentru acvacultură” înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care implică recircularea apei și care este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care împiedică evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
4. „organisme acvatice” înseamnă toate speciile care trăiesc în apă și care aparțin regnului animal, vegetal sau protista, inclusiv orice componente, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestora, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
5. „organisme poliploide” înseamnă organisme tetraploide induse artificial (4N). Acestea sunt organisme acvatice al căror număr de cromozomi din celule a fost dublat prin tehnici de manipulare celulară;
6. „specii exotice” înseamnă:
 - (a) speciile sau subspeciile de organisme acvatice care trăiesc în afara arealului lor natural și a ariei lor de dispersie potențială;
 - (b) organismele poliploide și speciile hibride fertile în mod artificial, indiferent de arealul lor natural sau de aria lor de dispersie potențială;
7. „speciile absente la nivel local” înseamnă speciile sau subspeciile de organisme acvatice care lipsesc la nivel local într-o zonă din arealul lor natural din motive biogeografice;
8. „specii nevizate” înseamnă speciile sau subspeciile de organisme acvatice care sunt susceptibile de a fi dăunătoare mediului acvatic și care sunt deplasate în mod accidental împreună cu organismele acvatice care sunt introduse sau transferate și care nu includ organismele care cauzează maladii, care sunt reglementate de Directiva 2006/88/CE;
9. „mutare” înseamnă introducere și/sau transfer;
10. „introducere” înseamnă procesul prin care o specie exotică este mutată în mod intenționat într-un mediu din afara arealului său natural pentru a fi utilizată în acvacultură;
11. „transfer” înseamnă procesul prin care o specie absentă la nivel local este mutată în mod intenționat în arealul său natural, pentru a fi utilizată în acvacultură într-o zonă în care nu exista anterior datorită unor motive biogeografice;
12. „diseminare pilot” înseamnă introducerea de specii exotice sau transferul de specii absente la nivel local, la o scară limitată, pentru a evalua interacțiunea din punct de vedere ecologic cu speciile indigene și cu habitatele, pentru a evalua astfel ipotezele cu privire la riscuri;
13. „solicitant” înseamnă o persoană sau o entitate fizică sau juridică care propune să desfășoare activități de introducere sau de transfer de organisme acvatice;
14. „carantină” înseamnă procesul prin care organismele acvatice și oricare dintre organismele lor asociate pot fi conservate în izolare completă de mediul înconjurător;

⁽¹⁾ JO L 271, 30.9.2006, p. 71.

⁽²⁾ JO L 223, 15.8.2006, p. 1.

15. „instalație de carantină” înseamnă o instalație în care pot fi conservate organismele acvatice și oricare dintre organismele lor asociate, în izolare completă de mediul înconjurător;
16. „mutare ordinară” înseamnă mutarea organismelor acvatice dintr-o sursă cu risc scăzut de transfer al speciilor nevizate și care, datorită caracteristicilor organismelor acvatice și/sau metodei de acvacultură utilizată, de exemplu, sistemele închise prevăzute la punctul 3, nu dă naștere unor efecte ecologice adverse;
17. „mutare excepțională” înseamnă orice mutare de organisme acvatice care nu îndeplinește criteriile unei mutări ordinare;
18. „stat membru destinat” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se introduc speciile exotice sau se transferă speciile absente la nivel local;
19. „stat membru expeditor” înseamnă statul membru de pe teritoriul căruia se introduc speciile exotice sau se transferă speciile absente la nivel local.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE GENERALE ALE STATELOR MEMBRE

Articolul 4

Măsurile de evitare a efectelor adverse

Statele membre garantează că iau toate măsurile corespunzătoare pentru a evita efectele adverse asupra biodiversității și, în special, asupra speciilor, a habitatelor și a funcțiilor ecosistemelor care pot apărea din operațiunile de introducere sau de transfer al organismelor acvatice și al speciilor nevizate în acvacultură și din răspândirea acestor specii în natură.

Articolul 5

Procesul de luare a deciziilor și organismele consultative

Statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile (responsabile) să asigure respectarea cerințelor prezentului regulament („autoritatea sau autoritățile competente”). Fiecare autoritate competentă poate numi un comitet consultativ pentru a-i acorda asistență, care include expertiza științifică corespunzătoare („comitetul consultativ”). În cazul în care un stat membru nu numește un comitet consultativ, atunci autoritatea competentă sau autoritățile competente își vor asuma sarcinile desemnate comitetului consultativ în conformitate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL III

PERMISE

Articolul 6

Solicitarea unui permis

(1) Operatorii din sectorul acvaculturii care intenționează să efectueze operații de introducere a speciilor exotice sau de transfer al speciilor absente la nivel local, care nu intră sub

incidența articolului 2 alineatul (5), solicită permisul de la autoritatea competentă a statului membru destinat. Solicitățile pot fi depuse pentru mutări multiple, care urmează să aibă loc pe o perioadă care să nu depășească șapte ani.

(2) Pe lângă cerere, solicitantul depune un dosar, în conformitate cu liniile orientative listate în anexa I. Comitetul consultativ își exprimă opinia dacă cererea conține toate informațiile necesare pentru a evalua dacă mutarea propusă este ordinară sau excepțională și, prin urmare, dacă este admisibilă și informează autoritatea competentă cu privire la opinia sa.

(3) La sfârșitul perioadei permisului, se poate depune o altă cerere de permis prin trimitere la permisul anterior. În cazul în care nu au avut loc efecte adverse documentate asupra mediului, mutarea propusă este clasată drept mutare ordinară.

Articolul 7

Tipuri de mutări propuse

Comitetul consultativ își formulează avizul cu privire la măsura în care mutarea propusă este ordinară sau excepțională și dacă diseminarea trebuie precedată de carantină sau de o diseminare pilot și informează autoritatea competentă cu privire la opinia sa.

Articolul 8

Mutarea ordinară

În cazul unor mutări ordinare, autoritatea competentă poate acorda un permis, indicând, unde este cazul, cerințele de carantină sau de diseminare pilot prevăzute în capitolele IV și V.

Articolul 9

Mutarea excepțională

(1) În cazul mutărilor excepționale, are loc un studiu de evaluare a riscurilor asupra mediului conform prevederilor de la anexa II. Autoritatea competentă decide dacă solicitantul sau un organism independent este responsabil de efectuarea unui studiu de evaluare a riscurilor asupra mediului și cine suportă costurile.

(2) În baza studiului de evaluare a riscurilor asupra mediului, comitetul consultativ informează autoritatea competentă cu privire la riscuri, prin utilizarea formularului de raport de sinteză prevăzut în anexa II partea 3. În cazul în care comitetul consultativ consideră că riscul este scăzut, autoritatea competentă poate acorda permisul fără îndeplinirea altor formalități.

(3) În cazul în care comitetul consultativ consideră că riscul asociat cu mutarea propusă a organismelor acvatice este ridicat sau mediu în sensul anexei II partea 1, acesta analizează cererea consultându-se cu solicitantul pentru a constata dacă există proceduri de atenuare sau tehnologii disponibile de reducere a nivelului riscului la scăzut. Comitetul consultativ prezintă autorității competente rezultatele analizei sale, cu detalii privind nivelul riscului și cu specificații privind motivele de reducere a riscului, prin completarea formularului prevăzut în anexa II partea 3.

(4) Autoritatea competentă poate emite permise pentru mutări ordinare doar în cazul în care studiul de evaluare a riscului, inclusiv măsurile de atenuare, prezintă un risc scăzut pentru mediu. Orice respingere a unei cereri de acordare a unui permis trebuie să fie motivată în mod corespunzător cu argumente științifice și, în cazurile în care informațiile științifice nu sunt suficiente, în temeiul principiului precauției.

Articolul 10

Perioada de decizie

(1) Solicitantul este informat în scris într-o perioadă de timp rezonabilă cu privire la decizia de emitere sau de respingere a permisului și, în orice caz, în termen de cel mult șase luni de la data cererii, cu excepția cazului în care un solicitant furnizează informații suplimentare, în cazul în care comitetul consultativ le solicită.

(2) Statele membre care sunt semnatare ale ICES pot solicita ca cererile și studiile de evaluare a riscului privind organismele marine să fie examinate de ICES înainte de emiterea unei opinii de către comitetul consultativ. În acest caz se acordă o perioadă suplimentară de șase luni.

Articolul 11

Mutări care afectează state membre învecinate

(1) În cazul în care efectele potențiale sau confirmate asupra mediului ale mutării unor organisme marine, care fac obiectul unei cereri, sunt susceptibile de a afecta alte state membre, autoritatea competentă notifică statul sau statele membre respective și Comisia despre intenția sa de a acorda un permis. În acest scop, acestea transmit un proiect de decizie însoțit de o expunere de motive și o sinteză a studiului de evaluare a riscului în conformitate cu prevederile de la anexa II partea 3.

(2) În termen de două luni de la data notificării, celelalte state membre implicate pot prezenta Comisiei observații scrise.

(3) În termen de șase luni de la data notificării, după consultarea Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), înființat în temeiul articolului 33 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, și a Comitetului consultativ pentru pescuit și acvacultură înființat prin Decizia 1999/478/CE, Comisia confirmă, respinge sau modifică decizia de acordare a permisului.

(4) În termen de 30 de zile de la data deciziei Comisiei, statele membre implicate pot sesiza Consiliul în legătură cu decizia respectivă. După o perioadă suplimentară de 30 de zile, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să ia o decizie diferită.

Articolul 12

Retragerea permisului

Autoritatea competentă poate retrage în orice moment permisul, cu titlu temporar sau permanent, în cazul apariției unor

evenimente neprevăzute cu efecte negative asupra mediului sau a populațiilor indigene. Orice retragere a unei cereri de acordare a unui permis trebuie să fie motivată în mod corespunzător din punct de vedere științific, iar, în cazul în care informațiile științifice nu sunt suficiente, în temeiul principiului precauției și prin respectarea normelor administrative interne.

CAPITOLUL IV

CONDIȚII DE INTRODUCERE DUPĂ EMITEREA PERMISULUI

Articolul 13

Conformitatea cu alte dispoziții comunitare

Un permis poate fi emis pentru o introducere, în conformitate cu prezentul regulament, doar în cazul în care este evident că dispozițiile din orice alt act legislativ pot fi respectate și, în special:

- (a) condițiile sanitare aplicabile animalelor prevăzute în Directiva 2006/88/CE privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură;
- (b) condițiile prevăzute în Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ⁽¹⁾.

Articolul 14

Diseminarea în instalații pentru acvacultură, în cazul introducerilor ordinare

În cazul introducerilor ordinare, diseminarea organismelor acvatice în instalațiile deschise sau închise pentru acvacultură este permisă fără carantină sau diseminare pilot, cu excepția cazului în care autoritatea competentă decide în mod contrar, în baza unei recomandări făcute de comitetul consultativ. Mutările de la o instalație închisă pentru acvacultură la o instalație deschisă pentru acvacultură nu sunt considerate ordinare.

Articolul 15

Diseminarea în instalații deschise pentru acvacultură, în cazul introducerilor excepționale

(1) În cazul introducerilor excepționale, diseminarea organismelor acvatice în instalații deschise pentru acvacultură se află sub rezerva, după caz, a condițiilor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Organismele acvatice sunt plasate într-o instalație de carantină special amenajată pe teritoriul Comunității, în conformitate cu condițiile prevăzute în anexa III, în scopul constituirii unui stoc de material de reproducere.

⁽¹⁾ JO L 169, 10.7.2000, p. 1.

(3) Instalația de carantină poate fi localizată într-un alt stat membru decât statul membru destinat, cu condiția ca toate statele membre implicate să fie de acord și ca această opțiune să fie inclusă în studiul de evaluare a riscului asupra mediului prevăzut la articolul 9.

(4) După caz, doar descendenții organismelor acvatice introduse pot fi utilizați în instalațiile pentru acvacultură de pe teritoriul statului membru destinat, cu condiția să nu fie descoperite specii nevizate în timpul procesului de carantină. Rezervele de organisme adulte pot fi eliberate în cazul în care organismele nu se reproduc în captivitate sau sunt complet sterile din punct de vedere reproductiv, cu condiția să se confirme absența speciilor nevizate dăunătoare.

Articolul 16

Diseminarea pilot în instalații deschise pentru acvacultură

Autoritatea competentă poate solicita ca diseminarea organismelor acvatice în sistemele deschise de acvacultură să fie precedată de o diseminare pilot, sub rezerva unor limitări și a unor măsuri preventive în baza recomandărilor și a sugestiilor comitetului consultativ.

Articolul 17

Planuri de intervenție

Pentru toate introducerile ordinare și diseminările pilot, solicitantul întocmește un plan de intervenție care este supus aprobării autorității competente, care include, *inter alia*, eliminarea speciilor introduse din mediu sau reducerea acestora în densitate, în cazul unor evenimente neprevăzute cu efecte negative asupra mediului sau asupra populațiilor indigene. În cazul apariției unui astfel de eveniment, planurile de intervenție sunt puse în aplicare imediat, iar permisul poate fi retras temporar sau permanent, conform articolului 12.

Articolul 18

Monitorizarea

(1) După diseminarea lor în instalațiile deschise pentru acvacultură, speciile exotice sunt monitorizate pe o perioadă de doi ani sau pe parcursul unei întregi generații, dacă aceasta din urmă se întinde pe o perioadă mai lungă, astfel încât să se poată evalua dacă impacturile corespund sau nu previziunilor făcute sau dacă există impacturi suplimentare sau diferite. Nivelul de răspândire sau de limitare a speciei este studiat separat. Autoritatea competentă decide dacă solicitantul deține expertiza corespunzătoare sau dacă e nevoie de un alt organism care să efectueze monitorizarea.

(2) Sub rezerva opiniei comitetului consultativ, autoritatea competentă poate solicita perioade de monitorizare mai lungi pentru a putea evalua efectele pe termen lung asupra ecosistemului, care nu pot fi detectate ușor în perioada prevăzută la alineatul (1).

(3) Comitetul consultativ analizează rezultatele programului de monitorizare și notează în special orice eveniment care nu a fost

anticipat corect în studiul de evaluare a riscului asupra mediului. Rezultatele acestei evaluări sunt transmise autorității competente care include rezumatul rezultatelor în registrul național înființat în temeiul articolului 23.

CAPITOLUL V

CONDIȚIILE DE TRANSFER DUPĂ EMITEREA PERMISULUI

Articolul 19

Conformitatea cu alte dispoziții comunitare

Un permis pentru un transfer poate fi emis în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care este evident că dispozițiile din orice alt act legislativ pot fi respectate și, în special:

- condițiile sanitare aplicabile animalelor prevăzute în Directiva 2006/88/CE;
- condițiile prevăzute în Directiva 2000/29/CE.

Articolul 20

Transferul excepțional în instalații deschise pentru acvacultură

În cazul transferurilor excepționale în instalații deschise pentru acvacultură, autoritatea competentă poate solicita ca diseminarea organismelor acvatice să fie precedată de o diseminare pilot, cu limitări și măsuri preventive specifice în baza recomandărilor și a sugestiilor comitetului consultativ.

Articolul 21

Carantina

Statul membru destinat poate solicita carantina în cazuri excepționale și sub rezerva aprobării Comisiei, în temeiul articolului 15 alineatele (2), (3) și (4), înainte de diseminarea speciilor din mutări excepționale în instalații deschise pentru acvacultură. Cererea de aprobare adresată Comisiei indică motivele pentru care se solicită carantina. Comisia răspunde acestor cereri în termen de 30 de zile.

Articolul 22

Monitorizarea în urma transferului

În urma unui transfer excepțional, speciile sunt monitorizate în conformitate cu articolul 18.

CAPITOLUL VI

REGISTRUL

Articolul 23

Registrul

Statele membre țin evidența introducerilor și a transferurilor într-un registru care conține în ordine cronologică toate cererile făcute și documentația aferentă colectată înainte de emiterea unui permis și pe durata perioadei de monitorizare.

Registrul este pus gratuit la dispoziția statelor membre și a publicului în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

În vederea facilitării schimbului de informații conținute în registrele statelor membre, se prevede instituirea unui sistem de informații specific, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Normele metodologice și adaptarea la progresul tehnic

(1) Amendamentele la anexele I, II, III și IV și dispozițiile respective necesare pentru adaptarea lor la progresul tehnic și științific se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

(2) Pentru ca o specie să fie inclusă în anexa IV, organismul acvatic trebuie să fi fost utilizat în acvacultură o perioadă lungă de timp (cu relevanță pentru ciclul său de viață) în anumite părți din Comunitate, fără efecte adverse, iar introducerile și transferurile trebuie să poată avea loc fără mutarea simultană a unor specii nevizate dăunătoare.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, normele care pun în aplicare condițiile necesare pentru includerea speciilor în anexa IV conform dispozițiilor de la alineatul (2).

(4) După adoptarea de către Comisie a normelor de punere în aplicare menționate la alineatul (3), statele membre pot solicita Comisiei adăugarea de specii în anexa IV, prin utilizarea procedurii menționate la alineatul (1). Statele membre pot furniza date științifice pentru a dovedi compatibilitatea cu criteriile relevante de adăugare a speciilor în anexa IV. Comisia decide în termen de cinci luni de la primirea cererilor în privința conformității acestora, cu excepția cazului în care statul membru furnizează informații suplimentare, în cazul în care Comisia solicită acest lucru.

(5) Cu toate acestea, cererile statelor membre de adăugare a unor specii în anexa IV primite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sunt soluționate înainte de 1 ianuarie 2009.

(6) Statele membre respective pot propune în privința regiunilor lor ultraperiferice, astfel cum se menționează la articolul 299 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ca adăugarea de specii să fie inclusă într-o parte separată în anexa IV.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică după șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului Comisiei privind normele de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (3), dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2009.

(2) Cu toate acestea, dispozițiile de la capitolul I și capitolul II și, de asemenea, de la articolul 24 intră în aplicare de la data intrării în vigoare a regulamentului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 11 iunie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

ANEXA I

PUNEREA ÎN APLICARE

(Liniile orientative pentru dosar urmează să fie completate de solicitant conform prevederilor de la articolul 6)

Dacă este posibil, informațiile trebuie să fie însoțite de publicații din literatura de specialitate din domeniul științei și de note de trimitere la comunicări personale cu autoritățile științifice și experții din domeniul pescuitului. Solicitanții sunt sfătuiți să facă distincția dintre mutările către instalații „deschise” sau „închise” pentru acvacultură.

În sensul prezentei anexe, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, și nu o introducere, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

A. Rezumat

Prezentați un rezumat al documentului incluzând o descriere a propunerii, eventualele impacturi asupra speciilor indigene și asupra habitatelor acestora și măsurile de atenuare pentru reducerea la minimum a eventualelor impacturi asupra speciilor indigene.

B. Introducere

1. Denumirea (de uz general și cea științifică) a organismului care face obiectul unei introduceri sau al unui transfer, indicând genul, specia, subspecia sau, după caz, orice clasificare taxonomică inferioară.
2. Descrieți caracteristicile, inclusiv caracteristicile distinctive, ale organismului. Includeți un desen științific sau o fotografie.
3. Descrieți istoricul acestui organism în ceea ce privește acvacultura, punerea sa în valoare sau alte introduceri ale căror subiect a fost (după caz).
4. Descrieți obiectivele și motivele introducerii propuse și explicați de ce obiectivul nu poate fi realizat prin utilizarea unei specii indigene.
5. Ce alte strategii alternative ați luat în considerare pentru îndeplinirea obiectivelor din propunere?
6. Care este zona geografică a introducerii propuse? Descrieți habitatele, ecosistemul și starea de protecție a mediului destinat. Includeți o hartă.
7. Descrieți numărul de organisme care fac obiectul introducerii (la început, la final). Proiectul poate fi împărțit în mai multe etape? Dacă da, câte organisme sunt implicate în fiecare etapă?
8. Descrieți sursa/sursele stocului (instalației) și stocul genetic (dacă este cunoscut).

C. Informații privind ciclul biologic al speciilor care urmează să fie introduse – pentru fiecare stadiu al ciclului

1. Descrieți arealul natural și modificările survenite datorită introducerilor.
2. Stocul din care provin speciile care fac obiectul introducerii/transferului are vreo legătură cu vreo specie nevizată cunoscută?
3. Care este aria de distribuție a acestor specii nevizate în aria de origine a stocului care face obiectul introducerii/transferului?
4. Indicați locațiile unde specia a fost introdusă anterior și descrieți efectele ecologice asupra mediului din zona destinată (animale de pradă, victime, competitori și/sau elemente structurale/funcționale ale habitatului).
5. Ce factori limitează arealul natural al speciei?
6. Descrieți elementele de toleranță psihologică (calitatea apei, temperatura, nivelul de oxigen și salinitatea) la fiecare stadiu al ciclului biologic (primele stadii biologice, stadiul adult și stadiul de reproducție).

7. Descrieți preferințele și toleranțele în ceea ce privește habitatul pentru fiecare stadiu al ciclului biologic.
8. Descrieți funcția de reproducere a organismului.
9. Descrieți comportamentul migrator.
10. Descrieți preferințele alimentare pentru fiecare stadiu al ciclului biologic.
11. Descrieți rata de creștere și durata de viață (de asemenea, în zona care face obiectul introducerii propuse, dacă sunt cunoscute).
12. Care este vârsta sau categoria de vârstă a speciei respective?
13. Descrieți trăsăturile comportamentale (din punct de vedere social, teritorial, al agresivității).

D. Interacțiunea cu speciile indigene

1. Care este potențialul de supraviețuire și de aclimatizare al organismului introdus în cazul în care evadează? (Această întrebare se aplică mutărilor care au ca destinație instalațiile deschise și închise pentru acvacultură.)
2. Ce tip de habitat sau habitate este potrivit pentru specia introdusă în aria de introducere propusă și în ce mod va afecta speciile vulnerabile, amenințate sau pe cale de dispariție deja prezente acolo? (Indicați dacă aria de introducere propusă include și apele vecine).
3. Indicați speciile indigene a căror nișă se va suprapune cu cea a speciei introduse. Există anumite resurse ecologice neutilizate care pot fi de folos speciei?
4. Care va fi regimul alimentar al organismului introdus în mediul destinat?
5. Acest regim alimentar va avea vreun efect advers asupra ecosistemului destinat?
6. Organismele introduse vor supraviețui și vor reuși să se reproducă în zona propusă de introducere sau va fi nevoie să se recurgă la populări anuale? (Această întrebare se aplică speciilor care nu sunt destinate instalațiilor închise pentru acvacultură).
7. Va avea loc un proces de hibridare între organismele introduse și cele indigene? Este posibil ca introducerea propusă să aibă ca rezultat dispariția la nivel local a unor specii indigene sau a unor stocuri? Este posibil ca organismele introduse să afecteze în vreun fel comportamentul reproductiv și locul de reproducere a speciilor indigene?
8. Este posibil ca introducerea propusă să aibă ca rezultat un eventual impact asupra habitatului sau a calității apei?

E. Mediul destinat și apele vecine

1. Furnizați informații privind caracteristicile fizice ale mediului destinat și ale apelor vecine, ca, de exemplu, temperaturile sezoniere, salinitatea, turbiditatea apelor, oxigenul dizolvat, pH-ul, elementele nutritive și metalele. Acești parametri respectă toleranțele/preferințele speciei care urmează a fi introdusă, inclusiv condițiile necesare pentru reproducere?
2. Furnizați lista de specii (principalele vertebrate, nevertebrate și plante acvatice) din apele destinate.
3. Furnizați informații privind habitatul din aria de introducere, inclusiv apele vecine, și identificați habitatele principale. Care dintre acești parametri respectă toleranțele/preferințele organismelor care urmează să fie introduse? Este posibil ca organismele introduse să perturbe vreunul dintre habitatele menționate?
4. Descrieți barierele naturale sau artificiale care ar trebui să împiedice deplasarea organismelor introduse către apele adiacente.

F. Monitorizarea

Descrieți planurile de monitorizare a reușitei operațiunii de introducere propusă și modul în care vor fi evaluate impacturile negative asupra speciilor indigene și a habitatelor acestora.

G. Planul de gestionare

1. Descrieți planul de gestionare pentru introducerea propusă. Descrierea trebuie să conțină următoarele informații, fără a se limita la acestea:
 - (a) măsurile luate pentru a se asigura că nici o altă specie (specii nevizate) nu s-a infiltrat în lotul transportat;
 - (b) cine va avea permisiunea să utilizeze organismele propuse și în ce termeni și condiții;
 - (c) precizați dacă introducerea propusă va fi precedată de o etapă precomercială.
 - (d) descrieți planul de intervenție pentru evacuarea speciei;
 - (e) descrieți planul de asigurare a calității pentru propunere; și
 - (f) alte cerințe legislative care trebuie respectate.
2. Descrieți măsurile luate din punctul de vedere al gestionării și în materie chimică și biofizică pentru prevenirea evadării accidentale a organismului și a speciilor nevizate și a stabilirii acestora în ecosisteme destinate nevizate. Furnizați detalii privind sursa de apă, destinația efluenților, tratarea efluenților, proximitatea unor canalizări pluviale, lupta contra animalelor de pradă, securitatea amplasamentului și măsurile luate pentru prevenirea evadărilor, după caz.
3. Descrieți planurile de intervenție prevăzute în eventualitatea unei diseminări neintenționate, accidentale sau neautorizate a organismelor respective începând de la crescătorie și până la instalațiile de creștere sau o extindere accidentală sau neașteptată a ariei de colonizare după diseminare.
4. În cazul în care propunerea are ca obiect crearea unei exploatații piscicole, furnizați detalii despre obiectivul acesteia. Care sunt beneficiarii acestei exploatații piscicole? Furnizați detalii privind planul de gestionare și, după caz, precizați modificările la planurile de gestionare pentru speciile care vor fi afectate.

H. Date comerciale

1. Precizați numele proprietarului și/sau denumirea societății comerciale, numărul permisului de acvacultură și licența comercială (după caz) sau denumirea organismului guvernamental sau a ministerului, inclusiv persoana de contact, telefon, fax și e-mail.
2. Faceți o prezentare privind viabilitatea economică a proiectului propus.

I. Referințe

1. Furnizați o bibliografie completă a tuturor referințelor citate pe parcursul pregătirii cererii.
 2. Furnizați o listă cu numele și adresele autorităților științifice și ale experților consultați din domeniul pescuitului.
-

ANEXA II

Procedurile și elementele minime care trebuie abordate în studiul de evaluare a riscului asupra mediului conform prevederilor de la articolul 9

În vederea evaluării riscurilor asociate cu introducerea sau transferul de organisme acvatice, este necesar să se estimeze probabilitatea ca aceste organisme să se aclimatizeze și consecințele acestei aclimatizări.

Procesul ia în considerare principalele componente ale mediului. Este vorba despre o abordare standardizată de evaluare a riscului de apariție a unor efecte din punct de vedere genetic și ecologic, precum și a potențialului de introducere a unei specii nevizate care ar putea afecta speciile indigene din apele destinate propuse.

Acest proces de evaluare nu trebuie să pună accentul pe cote, ci pe informațiile biologice detaliate și orice alte informații justificatoare. În cazul unei incertitudini științifice, se aplică principiul precauției.

În sensul prezentei anexă, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

PARTEA 1

PROCESUL DE EVALUARE A RISCULUI DIN PUNCT DE VEDERE ECOLOGIC ȘI GENETIC*Etapa 1***Probabilitatea de aclimatizare și răspândire dincolo de aria de introducere propusă**

Caz	Probabilitate (R, M, S) ⁽¹⁾	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN) ⁽²⁾	Observații în sprijinul evaluării ⁽³⁾
Specia introdusă sau transferată, după ce a evadat sau s-a răspândit, reușește să colonizeze aria de introducere propusă și să mențină în zona respectivă o populație care nu se află sub controlul instalației pentru acvacultură			
Specia introdusă sau transferată, după ce a evadat sau s-a răspândit, se extinde dincolo de aria de introducere propusă			
Cotă finală ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ R = ridicată, M = medie, S = scăzută

⁽²⁾ AS = absolut sigur, RS = relativ sigur, RN = relativ nesigur, AN = absolut nesigur

⁽³⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽⁴⁾ Cota finală pentru probabilitatea de aclimatizare și răspândire are valoarea elementului cu cota cea mai mică (de exemplu, o cotă ridicată și scăzută pentru elementele de mai sus ar avea ca rezultat o cotă finală scăzută). De asemenea, ambele cazuri – probabilitatea ca organismul să reușească să se colonizeze și ca populația să reușească să se mențină în aria de introducere propusă (fie într-un mediu amenajat, cum ar fi o instalație, fie într-un habitat natural) și probabilitatea să se răspândească dincolo de granițele ariei de introducere (estimată conform indicațiilor de mai sus) – trebuie să aibă loc pentru ca organismul să se stabilească dincolo de granițele ariei de introducere.

Cota finală pentru gradul de certitudine are valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine (de exemplu, cotele „absolut sigur” și „relativ sigur” ar avea ca rezultat cota finală „relativ sigur”). Trebuie luate în considerare și caracterul nociv al aclimatizării și al răspândirii organismului, precum și raportul dintre riscuri și beneficii, în procesul de determinare a cotei finale.

*Etapa 2***Consecințele procesului de aclimatizare și răspândire**

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Amestecul genetic cu populațiile locale duce la o pierdere a diversității genetice			

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Concurența (alimentație, spațiu) cu populațiile indigene sau prădarea acestora duce la dispariția lor			
Alte cazuri nedorite de natură ecologică			
Unele dintre cazurile sus-menționate persistă chiar după evacuarea speciei introduse			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.
⁽²⁾ Cota finală pentru consecințele procesului de aclimatizare și de răspândire are valoarea elementului (probabilitate individuală) cu cota cea mai ridicată, iar cota finală pentru gradul de certitudine are valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 3

Potențialul de risc asociat cu speciile exotice și speciile absente la nivel local

În baza evaluărilor de la etapele 1 și 2 se acordă o singură valoare:

Componentă	Potențialul de risc (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Aclimatizarea și răspândirea (etapa 1)			
Consecințele ecologice (etapa 2)			
Cota finală a potențialului de risc la nivel global ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.
⁽²⁾ În cazul în care nu există o creștere a probabilității între cele două evaluări (de exemplu, dacă riscul de aclimatizare și de răspândire este ridicat, iar riscul de consecințe ecologice este mediu, riscul final este estimat la valoarea cea mai ridicată dintre cele două valori, și anume ridicat). În cazul în care există o creștere a probabilității între cele două valori (de exemplu, o combinație între ridicat și scăzut) valoarea finală este medie.

Rezultatul acestei evaluări va fi exprimat în funcție de gradul de risc, după cum urmează:

Mutare cu risc ridicat:

- prezintă un risc ridicat de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- funcționează în regim de cultură, ceea ce ar putea crește riscul unei asemenea deteriorări;
- implică o instalație pentru acvacultură care comercializează animale acvatice vii pentru cultură sau repopulare;
- prin urmare mutarea prezintă un motiv serios de îngrijorare (sunt necesare măsuri majore de atenuare). Se recomandă respingerea propunerii, cu excepția cazului în care se pot introduce proceduri de atenuare pentru reducerea riscului la nivel scăzut.

Mutare cu risc mediu:

- prezintă un risc mediu de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- funcționează în regim de cultură, ceea ce nu ar crește neapărat riscul unei asemenea deteriorări, având în vedere speciile și condițiile de limitare;
- implică o instalație pentru acvacultură care își comercializează produsele pentru consum uman;

- (d) prin urmare, mutarea prezintă un motiv mediu de îngrijorare. Se recomandă respingerea propunerii, cu excepția cazului în care se pot introduce proceduri de atenuare pentru reducerea riscului la nivel scăzut.

Mutarea cu risc scăzut:

- (a) prezintă un risc scăzut de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- (b) funcționează în regim de cultură, ceea ce nu ar crește riscul unei asemenea deteriorări;
- (c) implică o instalație pentru acvacultură care își comercializează produsele doar pentru consum uman;
- (d) prin urmare mutarea prezintă un motiv neglijabil de îngrijorare. Se recomandă aprobarea propunerii. Nu este nevoie de măsuri de atenuare.

Propunerea poate fi aprobată astfel cum a fost prezentată (fără măsuri de atenuare) doar în cazul în care potențialul de risc per total este estimat la o valoare scăzută și în cazul în care gradul global de certitudine evaluat pentru riscul global este stabilit la valoarea „absolut sigur” sau „relativ sigur”.

În cazul în care, în urma unei prime analize, riscului global i se atribuie o valoare ridicată sau medie, atunci trebuie încorporate în cerere propuneri de limitare sau de atenuare, care vor face obiectul unei evaluări ulterioare a riscului până când cota finală pentru riscul global are o valoare scăzută cu o evaluare absolut sigură sau relativ sigură. Descrierea acestor etape suplimentare, împreună cu specificații detaliate ale măsurilor de limitare sau de atenuare, vor deveni parte integrală din studiul de evaluare a riscului.

PARTEA 2

PROCESUL DE EVALUARE A SPECIILOR NEVIZATE

Etapa 1

Probabilitatea de aclimatizare și de răspândire a speciilor nevizate dincolo de aria de introducere propusă

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
O specie nevizată este introdusă ca urmare a introducerii sau a transferului de organisme acvatice			
Specia nevizată astfel introdusă găsește un habitat sau un organism gazdă			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală a probabilității are valoarea elementului cu cota cea mai scăzută, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 2

Consecințele aclimatizării și ale răspândirii speciilor nevizate

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Speciile nevizate sunt în concurență cu populațiile indigene sau le prădează, ceea ce poate duce la dispariția acestora			
Amestecul genetic al speciilor nevizate cu populațiile locale duce la o pierdere a diversității genetice			
Alte cazuri nedorite de natură ecologică sau patologică			

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Unele dintre cazurile sus-menționate persistă chiar după evacuarea speciei nevizate			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală pentru consecințe are valoarea cotei de risc cele mai ridicate, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 3

Potențialul de risc asociat cu speciile nevizate

În baza evaluărilor efectuate la etapele 1 și 2 se acordă o singură valoare:

Componentă	Potențial de risc (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Aclimatizarea și răspândirea (etapa 1)			
Consecințele ecologice (etapa 2)			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală a potențialului de risc are valoarea elementului cu cota de risc cea mai scăzută, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Condițiile aplicabile studiului de evaluare a potențialului de risc asociat cu speciile exotice (partea 1) trebuie aplicate de asemenea *mutatis mutandis* la potențialul de risc asociat cu speciile nevizate (partea 2), inclusiv la obligația de introducere a măsurilor de limitare și atenuare.

PARTEA 3

STUDIUL DE EVALUARE GENERALĂ A RISCURILOR ASUPRA MEDIULUI – RAPORTUL DE SINTEZĂ

- Istoricul, contextul și motivele cererii:
 - Informații sintetizate privind studiul de evaluare a riscurilor
 - Rezumatul studiului de evaluare a riscurilor ecologice și genetice
 - Rezumatul studiului de evaluare a riscurilor asociate cu speciile nevizate
- Observații:
- Măsuri de atenuare:
- Concluzia privind potențialul de risc la nivel global prezentat de organism:
- Avize prezentate autorității competente:

ANEXA III

Carantina

Carantina este metoda prin care animalele sau plantele vii și orice organisme asociate acestora sunt păstrate în izolare totală față de mediul înconjurător în vederea prevenirii impactului acestora asupra speciilor sălbatice sau de cultură și a modificărilor nedorite asupra ecosistemelor naturale.

Este necesar să se păstreze în carantină speciile exotice sau speciile absente la nivel local pe o perioadă suficient de lungă încât să se poată detecta toate speciile nevizate și să se confirme absența agenților patogeni sau a bolilor. Construcția unității de carantină trebuie să respecte specificațiile stabilite de autoritatea competentă din statul membru în care este situată, care este responsabilă de aprobarea acesteia. Durata perioadei de carantină trebuie indicată pe permis. În cazul în care instalația nu este situată pe teritoriul statului membru destinat, comitetul consultativ responsabil de instalație și comitetul consultativ din statul membru destinat trebuie să cadă de acord asupra duratei.

Operatorii trebuie să gestioneze instalațiile de carantină în conformitate cu condițiile care urmează. De asemenea, operatorul trebuie să dispună de un program de asigurare a calității și de un manual tehnic.

În sensul prezentei anexe, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

Instalații de evacuare a efluenților și a deșeurilor

Efluenții și deșeurile generate în cadrul instalației trebuie tratate astfel încât să permită distrugerea efectivă a tuturor speciilor nevizate și a organismelor asociate prezente. Pentru asigurarea funcționării și a limitării absolute, sistemele de tratare a efluenților trebuie echipate cu dispozitive de rezervă cu securitate integrată.

Efluenții și deșeurile tratate pot conține substanțe care sunt dăunătoare mediului (de exemplu, agenți antivegetativi) și acestea trebuie eliminate astfel încât să se reducă la minimum impactul asupra mediului.

Trebuie elaborat un plan detaliat al sistemului de tratare a efluenților și a deșeurilor solide, care să cuprindă o listă cu membrii personalului responsabili de activitățile de tratare și de coordonare. Sistemul trebuie monitorizat pentru asigurarea unei funcționări eficiente și detectarea prematură a unor eventuale disfuncționalități.

Separarea fizică

Limitarea implică faptul că organismele care fac obiectul transferului sunt izolate de celelalte organisme. Această dispoziție exclude speciile santinelă a căror prezență are ca scop chiar testarea efectelor produse de speciile introduse. Trebuie împiedicat accesul păsărilor, al altor animale, al agenților patogeni și al agenților de contaminare.

Personalul

Accesul la instalație trebuie restricționat la personalul abilitat și instruit în mod corespunzător. Încălțăminte, mâinile și orice materiale utilizate în cadrul instalației trebuie dezinfectate (a se vedea mai jos) înainte de părăsirea unității.

Echipamente

La primirea lor, organismele în orice stadiu al ciclului lor biologic, rezervoarele, apa, containerele de transport maritim și echipamentele care au intrat în contact cu speciile introduse, inclusiv vehiculele de transport, trebuie să fie manipulate astfel încât să se împiedice evadarea în afara instalației a acestor specii sau a speciilor asociate nevizate. Toate materialele de transport și împachetare trebuie dezinfectate sau arse, în cazul în care arderea acestor materiale este autorizată.

Mortalitatea și eliminarea organismelor moarte

Trebuie ținută evidența zilnică a cazurilor de mortalitate și trebuie să fie pusă la dispoziția autorității competente pentru inspecție. Toate organismele moarte trebuie păstrate la locul respectiv. Organismele moarte, țesuturile sau cochiliile acestora nu pot fi eliminate decât după ce au fost supuse unui tratament aprobat care să asigure dezinfectarea integrală. În acest scop pot fi utilizate tratamente termice, ca, de exemplu, tratarea în autoclavă sau sterilizarea chimică.

Cazurile de mortalitate trebuie raportate autorității competente, iar statele membre trebuie să investigheze cauza mortalității în timp util. Organismele moarte trebuie depozitate, transportate și eliminate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾.

Inspekția și depistarea

Trebuie efectuate inspekții regulate în vederea detectării prezenței unor specii nevizate. Dacă se constată prezența unei specii nevizate sau dacă sunt detectate boli sau paraziți la un organism, care nu au fost depistați în prealabil, trebuie luate măsurile necesare pentru redresarea situației. Aceste acțiuni pot include și distrugerea organismelor respective și dezinfectarea instalației.

Durata

Durata perioadei de carantină variază în funcție de organismul avut în vedere, sezonalitatea speciei nevizate avute în vedere și condițiile de creștere.

Ținerea registrelor

Instalațiile de carantină trebuie să țină o evidență exactă a următoarelor aspecte:

- orele de intrare/ieșire a personalului;
- numărul cazurilor de mortalitate și metoda de depozitare sau de eliminare a organismelor moarte;
- operațiunile de tratare a apelor de consum, precum și a efluenților;
- prezentarea de eșantioane experților pentru testarea speciilor nevizate;
- orice anomalie survenită în funcționarea instalației de carantină (pene de curent, deteriorări ale clădirii, intemperii grave etc.).

Dezinfectarea

Procesul de dezinfectare constă în aplicarea de dezinfectanți într-o concentrație corespunzătoare și pe o perioadă suficientă pentru a ucide organismele dăunătoare. Tipurile și concentrațiile de dezinfectanți care trebuie utilizate pentru dezinfectarea instalației de carantină trebuie să permită sterilizarea integrală a apelor marine și a celor dulci. Pentru dezinfecțiile de rutină ale instalațiilor trebuie folosite aceleași concentrații. Se recomandă neutralizarea tuturor dezinfectanților înainte de diseminarea lor în mediul înconjurător, iar instalațiile care utilizează ape marine trebuie să trateze oxidanții reziduali produși în cursul operațiunilor de dezinfecție chimică. În caz de urgență, cum ar fi detectarea unui parazit sau a unui agent patogen importat, trebuie să fie disponibile cantități suficiente de dezinfectant pentru tratarea în întregime a instalației.

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2006 al Comisiei (JO L 379, 28.12.2006, p. 98).

ANEXA IV

Lista speciilor prevăzute la articolul 2 alineatul (5)

Păstrăv curcubeu, *Oncorhynchus mykiss*

Fântânel, *Salvelinus fontinalis*

Crap, *Cyprinus carpio*

Cosaș sau crap alb chinezesc, *Ctenopharyngodon idella*

Sânger sau crap argintiu, *Hypophthalmichthys molitrix*

Novac sau crap argintiu nobil, *Aristichthys nobilis*

Stridia japoneză sau de Pacific, *Crassostrea gigas*

Scoica de Manila, *Ruditapes philippinarum*

Biban cu gura mare, *Micropterus salmoides*

Păstrăv arctic, *Salvelinus alpinus*
